

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2007 – ÅRGÅNG 21. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*Jag vet vilka tankar jag
har för er, säger Herren,
nämligen fridens tankar
och inte ofärdens, för att
ge er en framtid och ett
hopp. (Jeremia 29:11)*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.

Utkommer med 4 nr om året.

Frivillig prenumerationsavgift kr. 150:– pr. år.

Redaktion:

Egil Edvardsen (ansv. red.), Kjell Petter

Bakken, Sverre Brandal, Birgitta Erlandsson,

Gunilla Hedkvist och Stefan Sjöqvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Egil Edvardsen,

Solåsveien 20, N-4330 Ålgård, Norge.

E-mail: egil.edvardsen@luthersk-kerke.no

Internet: www.lbk.cc

Frivillig prenumerationsavgift och gåvor

till Bibel och Bekännelse:

LBK:s postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSE-
KYRKAN (LBK)**

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibelns ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

En annorlunda kung

I många av världens länder är det diktatur. Det betyder att statsöverhuvudet har absolut makt över folket, vare sig han kallas kung, president eller kejsare. Han kan göra som han vill. Han behöver inte lyssna på folket. Om folket gör uppror mot honom kan han använda soldater och politik för att utöva makten. Motståndare och fiender kan han sätta i fängelse eller få bort på annat sätt.

Kristus är en helt annorlunda kung än alla jordens härskare. På alla sätt är han annorlunda. Han är annorlunda i sitt sätt att härska och utbreda sitt rike. Och hans rike är annorlunda än jordiska härskares riket. När Jesus mötte den romerska kejsarens representant, Pontius Pilatus, sa han: »Mitt rike är inte av den här världen. Om mitt rike vore av den här världen, hade mina tjänare kämpat för att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen» (Joh 18:36).

Han såg inte precis ut som en segerherre där han stod framför Pilatus. Han var bunden, blodig och slagen. Han såg ut som en hjälplös fånge. Ändå sa han till Pilatus att han var kung. För Pilatus måste det ha verkat ganska dumt att den blodige och torterade fången som stod framför honom kunde påstå att han var kung. Så skulle inte en kung se ut. En kung skulle inte vara så eländig. Pilatus såg Jesus som så ofarlig och till så lite besvär för romarriket att han ville släppa honom fri.

Många idag har samma uppfattning som Pilatus. Om Jesus verkligen är kung, var är då hans makt? Var är hans härlighet? Var är hans auktoritet? Varför fortsätter världen att vara så full av nöd, fattigdom, sjukdom, krig och terror? Vilka är så dumma att de tror att denne Jesus är kung och har all makt i himmel och på jord när det fortsätter att finnas så mycket elände i världen?

Jo, vi som kallar oss kristna tror det. Vi är så dumma. För vi ser att han är kung. Han är kung, men inte på ett sådant sätt som världen förväntar sig. Vi förstår att denna ödmjuka, föraktade och lidande människa är vår kung. Vi ser att det just är genom att lida och dö han visar sig som kung och härskare.

Faktum är att det är genom att förnedra sig själv och lida döden på korset som han bekämpade sina fiender. Han gav Satan och alla hans trupper ett dödligt slag. Efter syndafallet såg det ut som om Satan hade segrat. Alla människor föds med synd och är lagda under synden och döden. Vi ärver den svagheten från våra föräldrar. Den får oss att synda varje dag. Och på grund av detta måste Gud, som är helig och rättfärdig, fördöma oss. Dessutom är det inget vi kan göra för att befria oss själva från denna fångenskap under synden.

I världen idag och i våra liv ser vi resultatet av syndafallet. Det verkar som om det är Satan som är den starkaste. Och när Kristus dog på korset såg det verkligen ut som om Satan var segerherre. Men det är alldeles tvärtom. Genom Kristi död på korset blev Satan besegrad. För genom sin död på korset försonade Kristus fullkomligt alla våra synder.

Kristus är en annorlunda kung som besegrar sina fiender genom att lida och dö i människors ställe. Därmed har Satan och hans änglar mist sin makt. Och alla som tar sin tillflykt till denne ödmjuka kung, Kristus, får vara med i hans rike, ett rike som inte är av den här världen.

Egil Edvardsen

En hörande Gud med fridstankar

Av Alvar Svenson

Jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, nämligen fridens tankar och inte ofärdens, för att ge er en framtid och ett hopp. Ni skall kalla på mig och komma och be till mig, och jag skall höra er. Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig, om ni söker mig av hela ert hjärta. Ty jag vill låta er finna mig, säger Herren. Jag skall göra slut på er fångenskap och samla er från alla de folk och alla de orter dit jag har drivit bort er, säger Herren. Jag skall låta er komma tillbaka till den plats från vilken jag förde er bort som fångar. (Jeremia 29:11-14)

Jeremias bok i Gamla testamentet har en hel del som kan vara svårt för oss att förstå. Där finns det mycken sorg och klagan. Vi tror också att Jeremia är författare till Klagovisorna. Han levde i en svår tid och var verksam i Juda rike under fem kungars tid. Hans bok slutar med bortförandet av folket till den babyloniska fångenskapen och Klagovisorna börjar med att tala om den öde staden.

Jeremias profettid omfattar 40 år under en tid av motsättningar i den politiska världen. Det assyriska världsväldet gick mot sitt slut. Två andra stormakter började framträda på arenan nämligen Egypten

och Babylonien. Vid ett fältslag vid Karkemis 605 f Kr segrade Babylonien. Juda rike kom under babyloniskt välde. Flera försök gjordes att komma lös ur det babyloniska oket men slutade med Jerusalems totala fall 586 f Kr och bortförandet i fångenskap. Allt detta var förutsagt av Jeremia som höjt sin röst mot folkets avfall från Herren.

Tidigare, under Josias regering, skedde en viss moralisk och religiös upprustning. Man fann lagboken i templet under kungens artonde regeringsår (2 Kung 22). Fyndet av lagboken gjorde att kungen startade en reformation med anledning av vad han hörde

ur boken. Men tydligen var det inte en tillräckligt djup och genomgående reformation som ägde rum, utan när en ny kung kom till makten fortsatte det gamla väsendet. Och så kom fångenskapen som en följd av ohörsamheten och olydnaden.

Men här i vår text talas i alla fall om en framtid för dem som förts bort. Texten är en del av ett brev som profeten skickade till de fångna i Babel. Det är troligt att det var till den första skaran av fångar dessa ord uttalades. Inledningen av kapitlet talar om att det är till de äldste som finns i Babel. Profeten vet att de som nu förts bort aldrig mer ska komma tillbaka till sitt land. Det

blir deras barn och barnbarn som om sjuttio år kommer tillbaka till det land som de nu lämnat. De får här i brevet höra om en Gud som tänker med fridens tankar på dem som hade hatat och straffat profeten för hans predikan och lyssnat till de falska profeterna.

Det var betydligt behagligare att höra profeten Hananja, som hade sagt att Herren om två år skulle bryta sönder det babyloniska oket. En befriande och lagom skön predikan, äntligen ett hopp men det var inte sant. Då Jeremia stiger fram och talar om sjuttio år i fångenskap, känns det inte bra, han måste tystas.

Men sjuttio år kommer att ha sin gång, och därmed kommer en framtid som ni kan tala med era barn om. Sjuttio år av fångenskap, en förfärlig straffdom men ingen klagan hjälper, straffet måste genomlidras. Bakom allt står en Gud som vet vad folket behöver, nämligen fostran i en skola med praktik

på schemat. Men med det utvisade folket sänder Gud fridens tankar och löfte om att höra. *Jag har gett er ett hopp, glöm inte det!*

Denna profetia har haft en stor uppgift bland Guds folk i alla tider och målat en skön bild av

en Gud som ser till sitt folk och hör deras bön. Även om han måste ta till den strängaste tuktan är han densamme som med fridens tankar följer sitt folks öde. Fridens tankar är uttryck för något vida mer än snälla och varma tankar. *Shalom*, frid, försoning, fullkomlig välsignelse. Inte ofärdens eller olyckans tankar. Även om jag idag måste tukta er med en lång fångenskap är det inte skäl för er att ge upp ert hopp.

Vad är det då som skall ske där borta i Babel? Jo, man ska vända om till Herren. Man skall komma och be till Herren, man ska söka honom av hela sitt hjärta. Profeten hade vid ett tillfälle fått ett uppdrag, nämligen att gå till krukmakarens hus för ett studiebesök. Han gick dit för att se hur det gick till. Krukmakaren arbetade med sin drejskiva och då kunde det hända att leret föll sönder i hans hand. Då började krukmakaren om med samma ler och gjorde ett nytt käril såsom han ville ha det. "Så säger Herren: Se, som leran är i krukmakarens hand, så är ni, Israels hus, i min hand."

Nu vet vi hur det är med leret

om kärlet går sönder sen det är bränt i ugnen. Det kan inte omformas eller komma till användning, det är inte värt mer än att kastas bort. Detta ska vara ett "giv akt" till det folk som kanske inbillar sig att Herren kan man reta hur länge som helst.

Men Herren lovade genom profeten att höra på folket. En Gud med fridstankar och hörande öron kan inte överge sitt folk. Med sina tankar och öron är Herren alltid där, inte därför att han är skyldig mot sitt folk utan endast på grund av hans nåd och förlåtelse, hans godhet och

barmhärtighet som gör att han inte kan glömma någon av sitt folk.

Det ska vi också tänka på i tider av svårighet att bekänna och tro på en Gud med fridstankar och öron som verkligen hör. När vi likt det bortförda folket känner ensamhet och övergivenhet, ska vi komma ihåg att vår Gud har fridens tankar om oss. Tänk vilken oerhörd tillgång att ha en Gud som hör våra böner. "Om ni söker mig ska ni finna mig, jag ska inte gömma mig undan från er, jag ska inte sätta för mina öron, jag vill höra på er när ni ropar."

Tänk då på att det är Gud själv som ger detta löfte. Gud som har all makt i himmel och på jord lovar alltså att höra på oss. Jesus säger samma sak: "Vad ni ber Fadern om i mitt namn det skall han ge er." Då kan vi inte klaga på honom. Tänk dig den dagen då himlen inte svarar, då det är tyst när man ropar! Men Gud har inte övergett sitt folk, även om vi ibland hör både oss själva och andra människor ropa mot en "tyst" himmel. Då blir frågan: varför är Han tyst som har lovat höra? Vi ska söka felet hos oss själva, är vår bön verkligen

en trons bön, en bön i Jesu namn? Eller är den endast munväder, en förväntan om bönhörelse på grund av välformulerade ord?

Det är möjligt att Guds folks fiender såg det förvisade folket på väg mot fångenskapens land och tänkte: "Så går det, var är nu deras Gud?" Men vad fienderna inte såg var att deras Guds tankar och hörande öron följde dem ända in i fiendeland. I vår ateistiska och kristendomsfientliga tid finns det många som säger: "Ni kan ju ändå ingenting bevisa, ni har ingen glädje av en Gud vars existens är obevisad!" Då är det viktigt att vi är rustade inför angreppen på tron med argument ur Skriften. Då aposteln under tårar talade om de gudlösa var det därför att han visste att deras eviga öde var förfärligt. "Vad jag ofta har sagt till er, det säger jag nu under tårar: många lever som fiender till Kristi kors. De får sitt slut i fördärvet. De har buken till sin gud och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska. Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare (Fil 3:18-20) Eller då han påminner efesierna om deras tidigare liv och säger: "Ni levde utan hopp och utan Gud i världen" (Ef 2:12).

Utän den Sanne Gudens gemenskap finns inget liv eller hopp. Det hjälper inte med religioner som talar om en gud utan att veta vad man talar om. Vi kan då tänka på Psalmen där Herren säger: "Varför rasar hednafolken, varför tänker folken fåfängliga tankar? Jordens kungar reser sig och furstarna rådslår med varandra mot HERREN och hans Smorde: 'Låt oss slita sönder deras band och kasta av oss repen.' Han som bor i himlen ler, Herren gör narr av dem."

Efter de sjuttio åren fick folket återvända, Herren höll sitt löfte. Guds folk ska komma ihåg att Gud lovat dem ett hemland efter främlingskapet här i världen. Så får

vi likt det återvändande folket lyfta våra blickar bortom horisonten, där finns vårt verkliga hemland. De som återvände hade bara hört om det land som skulle bli deras och nu fick de komma dit. Guds folk har hört om sitt hemland, det land där den eviga friden råder, där Gud själv är konung. Hans frids-tankar har uppehållit dem i främlingslandet och hans barmhärtighet har varit ny varje morgon. Nu välkomnar han dem till den eviga saligheten.

Under främlingskapets tid var det ofta svårt att sjunga Herrens sånger, det var så mycket annat som kom emellan. Men här i hemlandet finns det endast salighet och evig fröjd, ingen synd eller plåga, ingen fiende eller nöd.

”Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer. Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en

brud som är smyckad för sin brudgum. Och jag hörde en stark röst från tronen säga: Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem. Och han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta” (Upp 21:1-4). Amen.

Lutheraner från Esbjerg

Av Ingvar Adriansson

För drygt två år sedan fick vi brev från Danmark. Brevet innehöll ett tack för den undervisning som finns upplagd på Stiftelsen Biblicums hemsida. Dessa våra vänner från Esbjerg i Danmark hade en längre tid saknat Bibelns klara undervisning i den Danska Folkkyrkan. En bok som hjälpte dem mycket på vägen var ”Kyrkogemenskap - vad säger Bibeln”. Under studiet av denna bok insåg de att ett kvarlevande i en falsk kyrka strider mot Bibeln och bekännelsen.

I maj 2005 var Lars Gunnarsson, Seth Erlandsson och undertecknad på besök i Esbjerg för samtal med dessa lutheraner. På vägen dit hann vi även med att göra ett kort besök i Ribe, där den store psalmförfattaren HA Brorson och Danmarks motsvarighet till Olaus Petri, Hans Tausen står staty. Ribe är en av Nordens allra äldsta städer och väl värd ett besök.

Vårt första möte med dessa vänner gjorde ett väldigt starkt intryck på oss alla tre. De var väl insatta i både Bibeln och bekännelsen. De gav ett klart vittnesbörd om rättfärdiggörelsen och andra huvudläror i Bibeln. Kontakten efter första mötet bestod och de lyssnade på våra predikningar och läste våra skrifter. I somras deltog Lone Spangsberg Christiansen vid vår sommarkonferens på Hjälmgården. Den Helige Mikael's dag i år upptogs hon tillsammans med Bodil Jörgensen och Marianne Lodahl Mortensen som medlem i S:t Markus församling i Ljungby.

Vid första mötet var inte Jesper Hansen med. Jesper är född i Finland och har dansk pappa och

finsk mamma. Jesper behärskar den ovanliga språkkombinationen finska, danska och svenska. Han är medlem i vår finska systerkyrka sedan drygt ett år. Han avslutar just sina studier i teologi vid Åbo Akademi. Under början av nästa år är det vår förhoppning att Jesper flyttar till Danmark och hjälper till med verksamheten i Esbjerg. Samtidigt vill han förkovra sig och komplettera sin utbildning vid Stiftelsen Biblicum.

Våra vänner från Danmark är ett stort glädjeämne. Vi gläder oss över att Guds ord är kraftigt verksamt, att vi trots våra små resurser ser att vi har en viktig uppgift att genomföra. Vi måste hålla fast vid och sprida tron på Skriftens fulla tillförlitlighet. Guds ord vänder inte tillbaka fåfängt. Samtidigt uppmanar vi alla att komma ihåg dessa vänner i förskingringen i våra böner, att de får nåd och hjälp med att bekänna trots att det kanske kostar vänskap och uppoffringar.

F.v. Jesper Hansen, Bodil Jörgensen, Marianne Lodahl Mortensen och Lone Spangsberg Cristensen.

Självfrälsning?

Av Seth Erlandsson

Varför är det omöjligt för en människa att frälsa sig själv? Varför kan inte en människa genom egna åtgärder bli fullkomligt syndfri och god och så uppfylla villkoret för evig lycka och salighet i gemenskap med Gud? När Jesus sa: "Det är lättare för en kamel att komma igenom ett synålsöga än för en rik att komma in i Guds rike", blev lärjungarna mycket förskräckta och sa: "Vem kan då bli frälst?" Jesus såg på dem och sa: "För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt" (Matt. 19:24-26).

En människa kan visa upp en någorlunda god utsida. Men det är långt ifrån detsamma som att vara fullkomligt ren och god. Människan ska också vara *ren på insidan, i hjärtat*. När de skriftlärda och fariseerna menade sig vara rena och rättfärdiga sa Jesus: "Ni hycklare! Ni rengör utsidan av bågaren och fatet, men inuti är de fulla av rofferi och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först insidan av bågaren ren, så blir också utsidan ren" (Matt. 23:25-26). För att ett träd ska kunna

bära god frukt måste det vara ett gott träd, sa Jesus vid ett annat tillfälle. "Ett dåligt träd kan inte bära god frukt" (Matt. 7:18).

Hjärtats omskärelse

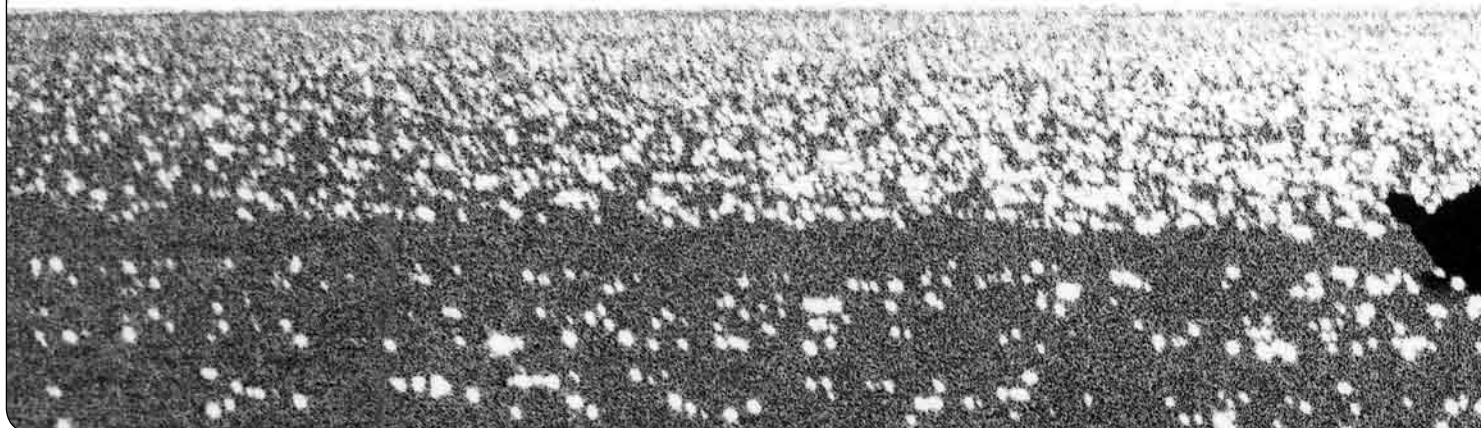
Gud begärde av gamla förbundets gudsfolk inte bara en *yttre* lydnad, en *yttre* omskärelse, utan *hjärtats* omskärelse. "Omskär därför ert hjärtas förhud och var inte längre hårdnackade" (5 Mos. 10:16). "Omskär er för HERREN, *avlägsna ert hjärtas förhud*, ni Juda män och ni Jerusalems invånare" (Jer. 4:4). "Tvätta bort ondskan från ditt hjärta, Jerusalem, så att du blir räddad! Hur länge ska onda tankar bo i ditt bröst? (Jer. 4:14). "Skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande. Ty inte vill ni väl dö, ni av Israels hus?" (Hes. 18:31).

Vem kan då bli frälst? En hjärtsjuk människa kan ju inte bota sig själv! Svaret är redan givet: *Bara Gud* kan göra det som är omöjligt för oss människor. "Obotlig är din skada, oläskligt ditt sår", säger Herren genom Jeremia till sin tjänare Jakob. "Jag ska låta dig tillfriskna och läka dina sår, säger HERREN, dig som man kallar 'den fördrivna',

'det Sion som ingen frågar efter'" (Jer. 30:12, 17). I Torá (= de fem Moseböckerna) säger Mose: "HERREN, *din Gud, ska omskära ditt hjärta*, och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Då ska du få leva" (5 Mos. 30:6). Och Hesekiel profeterar: "Jag ska ge dem ett och samma hjärta, och en ny ande ska jag lägga i deras bröst. *Jag ska ta bort stenhjärtat* ur deras kropp och ge dem ett hjärta av kött" (Hes. 11:19). "Jag ska stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. *Jag ska rena er från all er orenhet* och från alla avgudar. *Jag ska ge er ett nytt hjärta* och låta en ny ande komma in i er. *Jag ska ta bort stenhjärtat* ur er kropp och ge er ett hjärta av kött" (Hes. 36:25-26).

Rening genom det oskyldiga lammet

Den rening det här talas om förebildades i gamla förbundet av de dagliga syndoffren, då ett oskyldigt lamm ställföreträdande offerades i syndares ställe så att syndaren kunde frikännas och förklaras ren. En förutsättning för denna rening var den rening

av alla människors synder som HERREN själv skulle genomföra genom sin Son (Messias) som en uppfyllelse av gamla förbundets alla förebilder och löften. ”Se Guds lamm som tar bort världens synd”, sa Johannes döparen om Jesus (Joh. 1:29). När denna uppfyllelse ägde rum slöts det utlovade nya förbundet: ”Se, dagar ska komma, säger HERREN, då jag ska sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder ... det förbund med mig som de bröt... *Jag ska lägga min undervisning i deras inre och skriva den i deras hjärtan... Alla ska känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag ska förlåta deras missgärning och deras synder ska jag inte mer komma ihåg*” (Jer. 31:31-34).

Denna Guds försoningsgärning och syndaförlåtelse har makt att upptända tro i en syndares hjärta. Tron innebär att *syndaren räknas som ren och rättfärdig uteslutande för den utlovade Frälsarens skull*. Den innebär att syndaren förlitar sig på Kristi förtjänst och för Kristi skull räknas som Guds barn. Kristi renhet och rättfärdighet gäller som syndarens egen. ”Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som har blivit döpta till Kristus *har blivit iklädda Kris-*

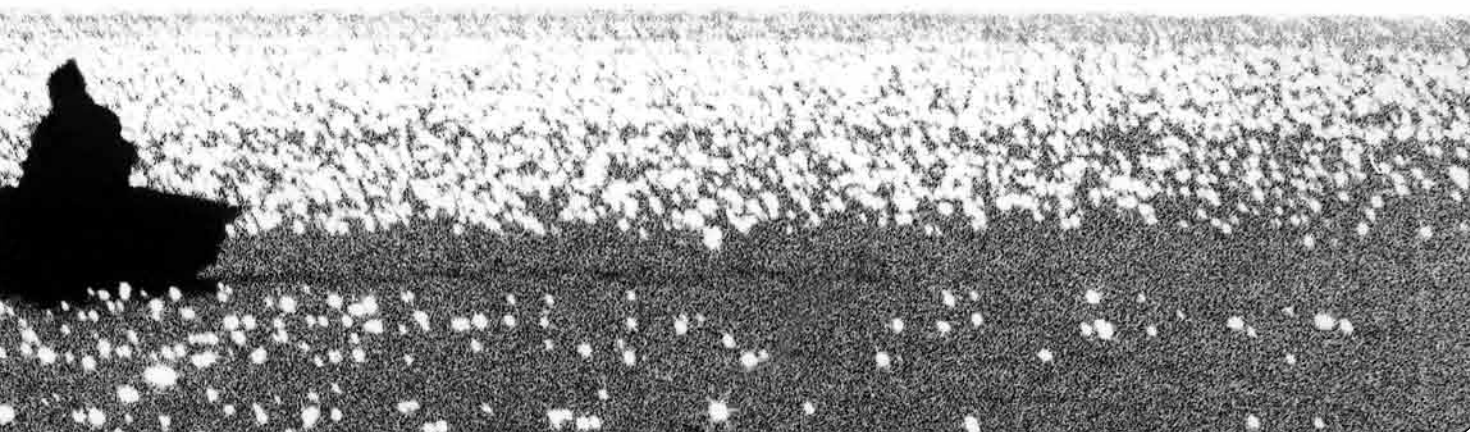
tus”, skriver Paulus (Gal. 3:26-27). Evangeliet i Ordet förenat med dopets vatten har skapat tro i hjärtat. Till skillnad från stenhjärtat förlitar sig det troende hjärtat på Kristus och hans förtjänst. Att vara iklädd Kristus och hans rättfärdighet är att äga den godhet och syndfrihet som krävs för evigt liv och evig salighet i gemenskap med Gud. ”Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre” (Rom. 6:23).

Ett troende hjärta är ett av Gud omskuret hjärta

”Ingen kommer till Fadern utom genom mig”, säger Jesus (Joh. 14:6). Endast den som tror på Jesus Kristus har ett omskuret hjärta, ett hjärta som känner HERREN. När HERREN omskar en syndares hjärta, betyder det att han omvänder en syndare från otro till tro, från mörker till ljus, från död till liv. Paulus skriver: ”Det är vi som är de omskurna, vi som tjänar genom Guds Ande och berömmar oss av Kristus Jesus och inte förlitar oss på yttre ting” (Fil. 3:3). ”Den är inte jude som är det till det yttre, och omskärelse är inte något som sker utvärtes på kroppen. Den är jude som är det i sitt inre, och *hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven*. En sådan får sitt

beröm, inte av människor utan av Gud” (Rom. 2:28-29). Med bokstaven menas Guds lag som kräver fullkomlighet men som inte kan ge vad den kräver. Med Anden menas Guds livgivande evangelium om Jesus Kristus som gratis erbjuder det som lagen kräver och som har makt att skapa tro, ett nytt hjärta som förlitar sig på nåden i Kristus.

”Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den syndiga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer” (Rom. 8:3). Självfrälsning är en omöjlighet. Avgörande för frälsningen är Herrens gärning, hans ställföreträdande gottgörelse genom Kristus och hans upptändande av tro på honom i våra hjärtan. ”Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom” (Joh. 6:44). ”*Fräls mig, så blir jag frälst*”, ber Jeremia (Jer. 17:14). ”*Omvänd mig, så blir jag omvänd*”, ber Efraim (Jer. 31:18). Till ”de heliga i Kolosse, de troende bröderna i Kristus”, skriver Paulus: ”Ni som var *döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er han gjort levande med Kristus*. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss” (Kol. 1:2, 2:13f).

Hjärtats sånger: längtan efter att vara nära Kristus

Av Donald Patterson

När du vill vara nära någon delar du med dig av dig själv åt den personen. Gud vill vara nära oss, så han delar med sig av sig själv åt oss. Han gör det på varenda sida i Skriften. Han talar om för oss vad han har på hjärtat och vad han har gjort, gör och tänker göra för oss. För att dras nära Gud behöver vi bara öppna hans Ord och låta honom tala till oss.

Gud kommer nära oss i många av psalmerna. Se på psalm 22. Här visar Jesus oss vad han tänkte på under sin korsfästelse för vår frälsning. Tusen år innan Kristus kom berättar psalmen om korset utifrån det perspektiv som fanns i Jesu hjärta. Än idag berättar den för oss vad han tänkte och kände den där allra hemskaste och underbaraste dagen.

Man kan inte undgå att känna sig nära Jesus när man läser psalmen. Man blir vittne till de helvetets kval han utstod för oss då människors ondska används av Fadern för att stilla hans rättvisa vrede. Det finns ingen annan psalm som så utförligt pekar på Kristi korsfästelse eller som så ofta citeras i Nya testamentet. Kom nära Jesus genom att läsa psalm 22 och meditera över vartenda ord i den.

Några verser ur psalm 22

² Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Jag brister ut och klagar, men min frälsning är fjärran. . . .

⁸ Alla som ser mig hånar mig, de spärrar upp munnen, de skakar på huvudet: ⁹ ”Anförtro dig åt HERREN!

Han skall befria och rädda honom, han har ju honom kär.” . . . ¹⁵ Jag är lik vatten som hålls ut, alla mina leder har skilts åt. Mitt hjärta är som vax, det smälter i mitt inre. ¹⁶ Min kraft är uttorkad som en lerskärva, min tunga fastnar i gommen, du lägger mig i dödens stoft. ¹⁷ Hundar omger mig, de ondas hop omringar mig, mina händer och fötter har de genomborrat. .

. . . ²² Fräls mig från lejonets gap och från vildoxarnas horn - du bönhör mig. ²³ Jag ska förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen ska jag lovsjunga dig. ²⁴ Ni som fruktar HERREN, lova honom, ära honom, alla Jakobs barn, bäva för honom, alla Israels barn. ²⁵ Ty han föraktade inte den förtrycktes elände och såg inte på honom med avsky. Han dolde inte sitt ansikte för honom, när han ropade lyssnade han till honom. . . . ²⁸ Alla jordens ändar ska tänka på det och omvända sig till HERREN. Hednafolkens alla släkter ska tillbe inför dig. . . . ³² De ska träda fram och förkunna hans rättfärdighet för det folk som ska födas, att han har gjort det.

Frågor att begrunda

1. Av vilka två skäl citerade Jesus vers ett ordagrant när han hängde på korset?
2. På vilket sätt säger oss den här psalmen vad Gud gör idag lika mycket som vad han gjorde för tvåtusen år sedan?
3. På vilket sätt tror du att psalm 22 hjälpte Jesus under de 33 åren före hans korsfästelse?

Skatter att dela med andra

1. Ha en familjeandakt där ni läser igenom psalmen. Påminn varandra om vid vilka tillfällen under Jesu lidande som dessa verser fullbordades.
2. Försök att med några teckningar skildra innehållet i psalm 22.

Andra gammaltestamentliga bibelställen som talar om Kristi lidande

Jesaja 53, Psaltaren 69, Sakarja 3:9, Jesaja 50:6, Psaltaren 118:22

FRIHET från subjektivism

Jesus har befriat oss från självupptagna tankar och känslor

Av Paul Kelm

Vad ska få oss att sluta dricka innan vi blir berusade om vi har kristen frihet att dricka alkohol? Vad ska avhålla tonåringar från att experimentera med sex om det inte finns regler för hur ungdomar ska umgås? Hur ska kyrkor förhindra att den kristna friheten urartar till en smaklös känslsamhet utan Kristus? Kommer förresten folk att göra något gott om vi inte behöver göra gott för att bli frälsta?

Nådemedlen stärker vår nya människa

I första hälften av Romarbrevet 6 besvarar Paulus dessa frågor med dopet. I dopet dog vi från synden med Jesus och har uppstått till nytt liv i Jesus, säger aposteln. Han avslutar sin tankegång i vers 14: "Synden ska inte vara herre över er, ty ni står inte under lagen utan under nåden." I andra hälften av Romarbrevet 6 tillägger Paulus att Jesus har befriat oss från slaveri under synden så att vi "av hjärtat" kan välja rättfärdigheten.

Paulus bortser inte från vår syndiga natures förmåga att bedra och vilseleda kristna så att de syndar.

Läs Romarbrevet 7. Men aposteln framhåller att det inte går att hindra synd med religiösa lagar. Lagen väcker syndiga begär till liv (v. 5 och 8). Lagiskheten litar inte på att evangeliet verkar. Den försöker bara tygla den mänskliga naturen med regler och plikter i stället för att stärka det nya livet i Kristus med evangeliets sanning och kraft.

Kristen frihet måste förenas med kärlek

Frihet betyder inte rätt att göra vad man vill. Det betyder inte att göra vad man känner för när man känner för det. När skeptiker i Korint ville vända frihet till sådant som är emot naturen skrev Paulus: "Allt är tillåtet för mig, men allt är inte nyttigt . . . jag ska inte låta något ta makten över mig" (1 Kor 6:12). Den kristne frågar inte bara "kan jag?" utan "bör jag?" Kristna människor frågar: "Vilken nytta har jag av detta i min tro på Jesus?" och "Hur kommer det att ge Gud ära?" Varför skulle jag göra sådant som inte är nyttigt och som inte ger Gud ära?

En annan fråga är: "Vad kommer att hända med min frihet när jag gör detta?" Jesus har befriat oss från tvånget att lyda lagen, men vad som är moraliskt rätt och fel har inte förändrats och det har inte heller syndens förödande konsekvenser. När en fri person väljer

synden riskerar han att förlora sin frihet. Synden förslavar, särskilt den sexuella synden, visar aposteln. Kraften att avstå från sexuell synd ligger i evangelium: "Ni har blivit köpta och priset är betalt" och "er kropp är ett tempel åt den helige Ande" (1 Kor 6:19,20). Evangelium befriar så att vi inte vänder tillbaka till slaveriet under synden. Varför skulle vi synda och välja slaveri igen?

Friheten är inte likgiltig för andra människors sårbarhet, behov, oro och svagheter. Samtidigt som Paulus håller fast vid den kristna friheten förenar han den med tålmodig kristen kärlek: "Allt är tillåtet, men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet, men allt bygger inte upp. Ingen ska söka sitt eget bästa, utan var och en den andres" (1 Kor 10:23,24). Vår kristna frihet utövar vi i förhållande till andra människor. Kärleken avstår frivilligt från rättigheter för deras skull som skulle kunna bli sårade av att vi utövar våra rättigheter. Tron söker vad som är bäst, inte vad vi kan komma undan med. Hoppet finner sätt att kämpa för, uppmuntra och utveckla bröder och systrar i Kristus.

Ibland tänker vi bara på oss själva. Jesus har befriat oss från självupptagna tankar och känslor. Kristen frihet handlar helt och hållet om andra.

Stolthet kontra tacksamhet

Av Richard Gurgel

Bibeln lär att vi ska vara ödmjuka. Den lär också att alla våra gåvor kommer från Gud. Därför tror jag inte att Gud vill att vi ska använda ordet "stolt". Jag bör t.ex. inte säga till min son "Jag är så stolt över dig för att du fick så bra betyg" eller "Jag är så stolt över mitt arbete". I stället tror jag att vi bör säga "Jag är så tacksam över att du fick så bra betyg" eller "Jag är så tacksam att Gud gett mig förmågan att vara en bra sköterska". Är det bibliskt att tänka så?

Vi vill förvisso inte döma för snabbt om vad folk menar när de uttalar sig så. Men det är någon som ganska tydligt håller med om det du säger. Det är Paulus.

Det finns ett märkbart mönster i det stora flertalet av hans inspirerade brev. Breven börjar med ett kort konstaterande som talar om vem författaren är, till exempel: "Paulus, Kristi Jesu tjänare . . ." (Rom 1:1). Därefter fortsätter Paulus ofta med att förundras över någon sanning som gäller Guds nåd i Kristus.

Men det är det som nästan undantagslöst kommer därefter som direkt berör din fråga. Paulus fortsätter med att framhäva något berömvärt i dessa kristnas hjärtan och liv. Vad är det han säger?

"Jag tackar alltid min Gud för er, för den Guds nåd som ni har fått i Kristus Jesus. Ty i honom har ni blivit rika på allt, i fråga om allt tal och all insikt, eftersom vittnesbördet om Kristus har fått stadigt fäste hos er" (1 Kor 1:4-6).

"Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er. Så ofta jag ber för er alla gör jag det med glädje, eftersom ni har varit med i arbetet för evangeliet från första dagen ända till nu. Jag är övertygad om

att han som har börjat ett gott verk i er också ska fullborda det intill Jesu Kristi dag" (Fil 1:3-6).

Paulus ger oss en förebild genom att tacka Gud för det han lagt märke till i Guds folks hjärtan och liv. Ser du den dubbla fördelen med att på detta sätt uttala sin tacksamhet för trons frukter i de troendes liv?

Trots att de ofta tycker sig se motsatsen blir det till glädje för Guds folk att veta att Guds evangelium inte har vänt tillbaka förgäves. Som utlovat får Guds ords regn och snö deras liv att knoppas och blomstra (Jes 55:10).

Men samtidigt är det inte Paulus slutmål att visa dessa kristna på dem själva. Nej, han riktar deras hjärtan mot Gud. På så sätt kommer de att förena sig med Paulus i tacksägelse i stället för att bli stolta över vad som åstadkommits. Paulus försöker inte göra dem uppblåsta. Han försöker bygga upp dem genom att rikta deras uppmärksamhet på Guds nåds underbara makt. Där stolthet över personliga gåvor eller prestationer börjar visa sig tar Paulus itu med det rakt på sak. "Vad äger du som du inte har fått? Men om du har fått det, varför skryter du då, som om du inte hade fått det?" (1 Kor 4:7). Allt i våra liv är Guds nådiga gåva till oss i Jesus (Rom 8:32). Det är den frälsande tron som håller sig till Kristus (Ef 2:8-9) som ger kraften och förmågan att åstadkomma trons frukter (Fil 2:13).

Vi har inte anledning att vara stolta här i livet, och vi vill inte heller bidra till att andra blir stolta. Vi har anledning till ödmjuk tacksamhet. "För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors" (Gal 6:14).

Fjällläger i Sarek

Den 4 aug gick LBK:s första fjällvandrarläger i modern tid av stapeln. Utöver ledarna Stefan Hedkvist och Lars Eliasson hade fyra ungdomar anmält sig. Vi utgick från Sitoälvsbron några mil utanför Kvikkjokk, dit vi tog oss med bil. Efter en regning lördagskväll slog vi upp tälten vid sjön Laitaures östra ände, glada över att ha kommit iväg och att Gud fört oss tryggt de ca 160 milen från Småland. Nästa morgon åkte vi båtskjuts över en spegelblank Laitaure med sikte på Nammatj, fjället mitt i Rapadalens öppning. Efter att ha beundrat utsikten från nämnda fjäll över det fantastiska deltalandskapet fortsatte vi genom snårig björk- och videskog upp längs Rapadalen och slog andra kvällen läger ungefär halvvägs upp i dalen, vid Rapaälvens strand. Tredje dagen förde oss längre upp i dalen, med omväxlande skog och hjortronmyrar, för att slutligen ta oss upp i slutningen mot Snavvavagge där vi alltså slog läger tredje kvällen. Utsikten därifrån över det s.k. rovdjurstorget var minst sagt storslagen! Att vi fick se så mycket som tio(!) älgar samtidigt därifrån försämrade inte

heller upplevelsen. Tisdagsmorgonen grydde strålande klar och följdes av en helt underbar dag. Vi vandrade upp i och genom Snavvavagge där vi rastade och åt lunch vid en klarblå källa vackert placerad mellan bergssidorna. Under eftermiddagen tog vi oss fram till en platå ovanför Pielaslätten där vi satte punkt för den dagen. Nästa dag, även den med strålande sol, bjöd bl. a. på ett hisnande glaciäraventyr som, Gud vare tack, slutade lyckligt för samtliga deltagande. Dagen slutade halvvägs upp i Pastavagge. Det första (och enda) ovädret drabbade oss på torsdagen, vilket hindrade oss från att göra en tänkt toppbestigning. Istället kämpade vi oss fram i regnrusket och slog läger vid sjön Sitojaure. Då hade solen återigen tittat fram. Morgonen efter var det åter dags för båttur. Denna gången var det Erik-Ivar Kallok som satt vid rodet. Efter den dagliga morgonbönen tog vi oss över den vidsträckta Njunjesslätten och satte upp tälten ovanför Aktse, dvs inte långt ifrån utgångspunkten. Innan vi gjorde kväll skulle vi dock klara av vad som blev turens enda toppbestigning: Skierfe. Vägen

upp var tämligen enkel och gav verkligen lön för mödan! Återigen fick vi förundras över Guds väldiga skapelse! Man kan inte låta bli att tänka på vad som väntar oss i himlen när det kan vara så fantastiskt vackert här på jorden. Sista dagen blev det vandring längs samma grusväg tillbaka till bilen. Även om vi haft en underbar vandring så var det ingen av oss som kände något obehag inför att sätta sig i bilen och styra kosan mot närmsta pizzeria!

Som vanligt var det mycket skönt att omgås i kristen gemenskap. Varje dag började och slutade med andakt. Stefan ledde andakterna och höll även i små bibelstudier eller reflektioner som vi hade då och då under vandringen. Mycket givande! Texten som behandlades var Johannes första brev, och vid turens slut kunde gruppen gemensamt recitera verserna 1:1 tom 2:2. Det är en mycket fin text som ger tröst och fullständig förvisning om att *"Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra, utan också för hela världens"* (1Joh 2:2).

Olle Eliasson

Församlingsnytt

S:t Markus församling, Ljungby

DOP

Edith Maria Christin Slättenbäck, dotter till Simon och Sara Slättenbäck, född 070223, döpt 070311

DOP

Malin Elise Drechsler, dotter till Rakel och Markus Drechsler, Leipzig, född 25 sept 2007, döpt 7 okt 2007.

På Guds villkor

Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga, om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? Om han inte kan det, skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta. (Lukas 14:31,32)

DE FATTIGA kan inte vara så nogräknade. De som lider nöd kan inte ställa villkor. De måste ta vad de kan få.

Så är det även när det gäller det andliga. I vår egenskap av andliga tiggare i desperat behov av förlåtelse är vi inte i en sådan ställning att vi kan diktera villkoren. Vi kan inte tala om för Gud på vilka villkor han ska förlåta oss. Men det syndiga köttet är så arrogant att det tror sig kunna göra det: "Jag ska vara en ordentlig, hederlig medborgare. Jag ska göra mitt bästa. I gengäld ska du förlåta mig alla mina synder."

Det är så alla människor av naturen kommer till Gud, den helige, – som om vi vore jämlikar och inte tiggare. Så var det för de människor som i skaror följde Jesus. De måste få veta att om de skulle bli Jesu lärjungar fick det bli *på Guds villkor* och inte på deras.

Jesus illustrerade detta genom att berätta om en kung som höll på att rusta för krig. Med en här på tio tusen inser kungen att han inte har en chans att slå en här på tjugo tusen. Hellre än att bli krossad sänder han förhandlare för att utverka fred. I sin egenskap av den som kapitulerar är han inte i den ställningen att han kan diktera villko-

ren. Det är kungen med den större hären som har den förmånen.

De som vill vara Jesu lärjungar är inte i den ställningen att de kan diktera villkoren. Vi kan inte säga: "Jag vill följa dig så länge du inte ber mig leva så att jag verkar annorlunda. Jag vill vara din lärjunge, men du kan inte förvänta dig att jag ska bära ett kors." Ändå är det just det som vårt arroganta syndiga kött gör hela tiden. Det vill diktera villkoren för Gud.

Hur besvarar Gud en sådan arrogans? I Kristus ger han oss villkor som är vida bättre än vi kan vänta oss. Gud uppmanar oss till ånger och ger oss avgiftsfri förlåtelse för alla våra synder genom tro på Jesus. Utan att be oss om någonting ger han oss evigt liv. Till råga på allt ger han oss syndiga människor förmånen att få vara hans lärjungar.

I tacksamhet över hans nåd och förlåtelse accepterar vi gärna hans villkor. Vi är villiga att lida för evangeliet eftersom vi anser det som ett privilegium att vara förenade med Kristus. Vi är glada att följa Jesus även när det får till följd att vi skiljer ut oss från världen.

Herre, gör så att jag i tacksamhet över din nåd gärna följer dig. Amen.